

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA 2020. JANUÁR

"Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondolj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet." (Péld 3,5-6)

A TARTALOMBÓL:

**Interjú Vujin Gyenge-Szljfika Tilda
lelkésznővel**

**„Ha az ÚR nem építi a házat,
hiába fáradoznak
az építők...” (Zsolt 127,1a)**

FÜLE LAJOS: MENEDÉKEM!

Múló időm, URAM, TEREMTŐM,
forgács csak az időtelenből.
A véges út, a földi pálya
a teremtés hasadt szilánkjá.

Hogy is lehet, hogy e szilánkot
jelenléteddel így megáldod?
S a halandó emberi lelket
hatalmaddal újjáteremted?

Köszönöm, hogy hinni, remélni
én is idejöhettém: élni,
s földi időm, ha itt letelne,
kaput nyitsz az időtelenbe,

Mert a múlás csalóka látszat,
mert hatalma nincs a halálnak
azon, akit KRISZTUSA éltet...
Menedékem - az örök élet.

Újévi imádság

Édes Atyánk az Úr Jézus Krisztus által!
Nagy hálával állunk meg előtted ennek az új évnek
a kezdetén.

Köszönjük, hogy 2019-ben is mindig
mellettünk voltál. Te látod Urunk, hogy kinek-
kinek személyesen, milyen örömei, bánatai voltak
az elmúlt évben, Te adtál vigasztalást és Neked
adhattunk hálát mindenért.

Urunk tudjuk, hogy 2020-ban is csak Veled
lehet áldott minden tervünk, ezért a te kezvedbe
tesszük az életünket, hiszen tudjuk, egyedül Te
adhatsz nekünk új kezdetet.

Segíts Urunk, hogy tudjunk elfogadni mindent a
Te kezvedből, ami ránk vár.

Köszönjük, hogy tudhatjuk ebben az
évben sincs okunk a félelemre, hiszen ha Te élsz a
szívünkben akkor már megtapasztalhattuk, hogy
nincs mitől félnünk, hiszen Te hatalmas és erős
Isten vagy, aki türelmes és kegyelmes Úr.

Te adj megújulást, ébredést egyházunkba,
hogy minél többen megérthessék a Te drága
örömmüzenetedet.

Kérünk Urunk, adj szeretetet a szívünkbe,

hogy tudjuk tiszta szívvel szeretni egymást.
Tiéd legyen mindenért a dicsőség Urunk, a
múltban, a jelenben és a jövőben egyaránt. Ámen

Halász-Sándor Gyöngyvér

TARTALOMJEGYZÉK:

Én, az Úr, vagyok.....	4
HÁZI ÁHITAT.....	6
Gyülekezetek életéből.....	12
Szabadka.....	12
Bácsfeketehegy.....	13
A Kaláka karácsonyi koncertje ünnep volt Maradékon.....	14
Interjú Vujin Gyenge-Szlifyka Tilda lelkésznővel.....	17
Ökumenikus Segélyszervezet	18

CIP - Каталогизacija y публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966) - - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574

COBISS.SR-ID 19120130

AZ IGE MELLETT

Már a régiek is sejtettek valami lényegeset az évfordulót körülvevő érzéseinkről. Mikor az igen gyéren látogatott év végi és év eleji istentiszteletekre kell éneket választani, alig lehet olyat találni, mely ne szólna sokszorosán is a veszteségeinkről. Ez lehet az oka annak is, hogy kevesebben vállalják ilyenkor a mi Istenünkre jellemző számvetést, s inkább fordulnak el az igazság és valóság alapú templomtól, a világ diktálta kötelező örvendezés felé. Ha őszinték vagyunk legalább magunkkal, tudjuk, hogy vannak veszteségeink s a legszentebbeknek is vannak veszteségeik. A mi Urunk is tudja ezt és tanít minket a veszteségeinkről, arról is hogyan lehet visszaszerezni, ami hiányzik akár kapcsolatainkban, akár anyagi javainkban, akár szolgálatunkban.

„Avagy, ha valamely asszonynak tíz drakhmája van, és egy drakhmát elveszt, nem gyűjt-é gyertyát, és nem sepri-é ki a házat, és nem keresi-é gondosan, mígnem megtalálja? És ha megtalálta, egybehívja az ő asszonybarátait és szomszédait, mondván: Örüljetek én velem, mert megtaláltam a drakhmát, melyet elvesztettem vala!” Lukács 15,8-9

Gyertyát gyűjt. Világosságra szükségünk van, a sötétséget szinte büntetésként éljük meg. De lelkiileg sem lehet az életünk egyetlen területén sem sötétség. A világosság az, ahol Isten uralma megvalósul, Isten akarata érvényesül. Amikor az Igének nemcsak hallgatói vagyunk. Isten mindig elválasztja a sötétségtől a világosságot. Nem szokhatunk hozzá, hogy mindig van sötétség is az életünkben. A sötétséget a világossággal lehet kiszorítani. „Ha pedig a világosságban járunk, amint ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” 1János 1,7 A veszteség egyben lehetőség is a korrekcióra. Kisepri a házat. Rendetlenséget fel kell számolni. Mindennek a helyére kell kerülni. Majd fel kell takarítani. Természetesen sötétben nem lehet mindezt megtenni. Mert csak akkor működik az élet, ha minden és mindenki a helyén van, akkor nem lesz zavar. Aki nem hajlandó beállni a rendbe, elfogadni tekintélyt önmaga felett, az csúnyán látszani fog. Bár tudjuk a fa nem azért terem gyümölcsöt, hogy azt maga élvezze. „Szorgalmas vagy és sokra igyekezel: De egy a szükséges dolog” Lukács 10,41-42 A veszteség lehetőség az igazság alapú válasz keresésre.

Gondosan keresi. Figyelemmel összpontosítani egyetlen dologra. Ha nem figyelünk az életünk egy területére, akkor ugye nem csodálkozunk, ha ott veszteség ér, összekuszálódnak a dolgaink. Keresni azt lehet, amire szükségünk van. Amire éhezünk és szomjúhozunk, ha egyáltalán van még ilyen, ami teljes szívet érdemel. Mi érdemel hosszútűrést a mi értékrendünkben? Sőt még az is kérdés marad, hogy amit keresek, jó irányú keresés-e. Nő a hitem, ha nehézség közben bízom annyira Istenben, hogy hálás tudok maradni.

Valójában a példázat vége, ami elválaszt minket az évfordulón is a világ szokásos menetétől. A veszteségekre nem úgy tekintünk, mint ami visszaszerezhetetlen. Még a vesztségeink is reményteljesek. Nem keseredünk bele. Az asszony megtalálja a drakhmát s innen nézve értelmet nyer az egész folyamat. Nemcsak tanulsága van, hogy sötétségben, nem helyünkön vagy figyelmet spórolva élve veszteség érhet. Hanem célja is lesz az életünkben megtapasztalt nehézségnek. Az asszony összehívja erre az egyetlen érmére az embereket. Bizonyágtételi alkalom lesz a megtapasztalt veszteségből.

*Sándor Gabriella
lelkipásztor*

Én, az ÚR, vagyok az első, és én mindvégig ugyanaz vagyok

Hallgassatok rám, szigetek! Újuljon meg a nemzetek ereje! Jöjjenek ide, azután beszéljenek, szálljunk perbe egymással! Ki indította el napkeletről azt, akinek lépteit győzelem kíséri? Ki adja hatalmába a népeket, hogy királyokat tiporjon le? Porrá zúzza őket fegyvere, íja előtt szétszóródnak, mint a polyva. Üldözi őket, háborítatlanul nyomul előre, lába is alig éri az ösvényt. Ki tette, ki vitte véghez ezt? Ki hozta létre kezdettől fogva a nemzedékeket? Én, az ÚR, vagyok az első, és én mindvégig ugyanaz vagyok. Láttára a szigeteken is megijednek, a föld szélein is reszketnek, közelednek egymáshoz, összejönnek. Egyik a másikat támogatja, és ezt mondják egymásnak: Légy erős! Biztatja a mester az ötvöst, aki simítókalapáccsal dolgozik az üllön, és ezt mondja a forrasztásról: Jól van, meg kell erősíteni szegekkel, hogy ne mozogjon!

Ézs 41,1-7

Nemcsak az ószövetségi népnek, hanem mai világunknak és benne nekünk személy szerint is nagyon sokat kell változni. Az ószövetségi nép történetében a változás elindulásához szükséges volt, hogy Isten a bűnös, bálványimádó népet elvitette a babilóniai fogságba. 70 esztendő után aztán új uralkodó került hatalomra, a perzsa Círus, aki hazaengedte a népeket.

Miért volt szükség erre a fogságra, miért volt szükség arra, hogy a nép otthagyjon mindent és Babilonban eltöltsön három és fél generációt? Mi volt ezzel Istennek a célja? Mi a célja Istennek azzal, hogy a mi életünkben is vannak olyan megpróbáltatások, amiket nem értünk, hogy miért van?

Ha találunk egy darab vasat, annak értéke pár forint, de ha patkót csinálunk belőle, az értéke már tízszeresére nő. Ha ugyanazt a vasat tovább edzik és a gyárakban szeget vagy varrottút készítenek belőle, az értéke százszorosára nő. S ha ugyanabból a vasból például rugókat készítenek egy óragyárban, akkor az értéke ezerszeresére is megnő. Ugyanígy, a mi Istenünk nem akar mást a megpróbáltatásokkal, az ószövetségi nép fogságával vagy az általunk nem értett próbákkal, mint azt, hogy edződünk, értékesebbek legyünk, hogy a megpróbáltatásokból új erővel kerüljünk ki. Azért vannak ezek, hogy imádkozzunk, hogy buzgón kérjük Őt, azért, hogy egyre inkább ne ennek az életnek a hatalmasságai határozzák meg az életünket, hanem a Mindenható Istenre tudjuk rábízni magunkat. Isten azt szeretné és ez a célja a Babiloni fogsággal is, hogy kegyesebb, imádkozóbb, erősebb hitű emberek legyünk. Karácsony előtt pedig különösen az a célja, hogy ne a külső világ érdekeljen, hanem az, amit Ő hoz és Ő ajándékozik.

A fenti igeszakaszban arról olvasunk, hogy az Úr megszólal: „Hallgassatok rám szigetek!”. Szigetnek a Biblia mindig a távollévőket nevezi, azokat, akik messzire kerültek Jeruzsálemtől. Szigeteknek nevezi azokat a népcsoportokat is, akik talán pogányok, de tudják, hogy Isten hatalmas Úr, és felfigyelnek tetteire.

Azonnal felteszi a hatalmas kérdést: „ki indította el napkeletről azt, akinek lépteit győzelem kíséri? Ki adja a hatalmat, hogy a népeket és királyokat eltíporja, hogy porrá zúzza a fegyverest és szétszórja úgy, mint a polyvát?” Csak az Élő Isten lehet, Ő az, akinek van hatalma ezen a világon, Ő az, aki a világmindenséget alkotta és ura ennek a világnak. Jaj nekünk, ha arra gondolunk, hogy csupán az emberihez hasonló ambíciók munkálnak Benne! Az Úr az, aki az embereket biztatja, bátorítja, mert Neki célja van a győzelemmel és minden korban megmutatja szabadító erejét a világnak.

Igen, Isten indította a perzsa Círus királyt, akiről annak idején úgy szóltak, hogy olyan, mint egy megváltó az ószövetségi nép számára. Isten indította el, hogy háborítatlanul nyomuljon előre. Senki nem tudta megállítani, a lába alig érte az ösvényeket. Az emberek csak elcsodálkoztak rajta: ki az, aki elindította, ki az, aki neki erőt adott? A válasz: „Én, az ÚR, vagyok az első, és én mindvégig ugyanaz vagyok.” Tulajdonképpen ide nyúlik vissza az az Újszövetségből nagyon jól ismert ige: „Én vagyok az első és utolsó, az Alfa és az Omega”. Isten az, aki ezt a világot megalkotta, Ő az, aki elhozta az ószövetségi

nép életében a fogságot, Ő az, aki a nehézségek közepette erőt adott és Ő az, aki e fogságból kiszabadít.

A pogány, szigeteken élő népek is észreveszik, hogy valami óriási mozgás, valami szokatlan dolog történik és megijednek. Azt hiszik, hogy valami rettenetes dolog indult el és tudják azt, hogy az ő bálványaik erre képtelenek, de Isten hatalmas és Ő meg tudja tenni. Mindez azért van, hogy az egész világ Őt fedezze fel és Őt áldja.

Az emberek kiáltanak egymásnak: „légy erős!” Hányszor kiáltanak az emberek egymásnak napjainkban is, hogy légy erős, tarts ki. Vajon nem azt kellene inkább mondani, hogy „Áldjon meg az Úr”, hogy „Ő adjon erőt az utad végzéséhez”? Jakab apostol olyan szépen elmondja, hogy nem azt kell mondani, hogy elmegyek ebbe vagy abba a városba és ott kereskedünk és nyerünk, hanem azt, hogy „ha az Úr akarja és élünk, akkor ezt és ezt fogjuk tenni”.

A bálványimádás még ott van a szigeteken, a távol lévő népek életében. Erre utal csodálatos módon, amikor azt mondja, hogy a mester szól az ötvösnek, aki fából faragta a bálványokat és arany lemezekkel borította be. Amikor kihűlt az arany, akkor az ötvös simítókalapáccsal húzgálta végig. A mester azt mondja az ötvösnek, hogy szöveget üssön bele, hogy erősen álljon. A bálványt az embernek kell megerősíteni, sokszor az emberek erősítik önmagukban. De Isten hatalmas Úr és erős Isten, Ő az Alfa és az Omega, Ő a kezdet és a vég, úgy, ahogy a Zsidókhöz írt levél 13: 8 mondja: „Jézus Krisztus tegnap, ma és örökké ugyanaz”. A Jel 1,8- ban olvassuk: „Jézus Krisztus az Alfa és az Omega.” Tulajdonképpen átfog mindent és Ő a célja mindennek ebben a világban. Ő az, aki a világ végén visszajön, minden szem meglátja, Előtte minden térd meghajol és minden nyelv vallja: „Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére”.

Kezdet és vég. Nemcsak elkezd valamit, hanem be is tudja fejezni. Gondoljatok bele, milyen rettenetes a mi emberi életünk: hányan elkezdenek valamit és nem tudják befejezni. Hány ember elkezd a tanulmányait és valami közbejön és nem lesz belőle az, amit szeretne; hány ember van, aki házasságot köt, elindulnak a jó úton, és később szétválnak. Hány gyermeket elhagynak és boldog a gyermek, ha van egy jó nevelőszülő, aki gondját viseli, istenfélelemre tanítja. Amikor félkész házakat látok, eszembe jut, hogy milyen szörnyű, hogy elkezd valaki nagy lendülettel s aztán valami miatt abba kell hagyni. Isten különös kegyelme az, ha valamit be is tudunk fejezni.

Most, karácsonyra készülve lássuk meg, hogy ez a hatalmas Úr lesz gyermekké, emberré. Úgy jön el hozzánk, hogy ne a félelem legyen bennünk, hanem pici gyermekként érkezik ebbe a világba. De ott van bennünk a reménység, hogy Ő visszajön a második adventkor, a viszontlátáskor, mert Ő nemcsak kezdet, hanem vég is, és akkor majd mindenki megismerheti Őt. Ne csak karácsony ünnepére készüljünk, hanem várjuk Őt vissza szeretettel és odaadással.

Hálás szívvel köszönjük Neked, hogy készülhetünk, hogy visszavárhatunk Téged. Segíts bennünket, hogy a szívünket meg tudjuk tisztítani, hogy ne csak egy régi, gyermekkori romantikus álom legyen a karácsony. Azért könyörgünk Hozzád, hogy meg tudjunk változni, hogy Téged a szívünkbe tudjunk fogadni, hogy ha valamit elkezünk, azt Tőled kapott erővel be is tudjuk fejezni. Segíts minket a Te áldással, kísérs bennünket, hogy vigasztalni és erősíteni tudjunk másokat, hogy ne azt mondjuk az embereknek, hogy légy erős, hanem azt, hogy Benned bízzon. Könyörgünk, hogy erősítsd és változtasd meg az emberi gondolkodást. Mi is azt szeretnénk, hogy te lakozz bennünk, a Te erőd lakozzon bennünk. Vezess bennünket azon az úton, amelyen látni szeretnél bennünket, újítsd meg a szíveket, adj melegséget a családokba, adj szeretetet az emberek között. Így hozz ránk boldog karácsonyt, maradj velünk szeretettel. Ámen

Dr. Sándor Endre (†)

Bibliolvasó Kalauz

2020. Január

Jelmagyarázat: R-reggel; E-este

1
SZERDA •
ÚJÉV
FRUZZSINA

„Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónon ül, és a Bárányé!” (10). Az új év kezdetén adjunk hálát, hogy nem a gonoszságé, hanem Istené minden hatalom és bölcsesség. Ezzel a hatalommal ajándékozta meg a Bárányt, aki rólunk minden kárhozzátást elvett, megtisztított és méltóvá tett a mennyei istentiszteletben való részvételre. Magasztaló énekünkkel, imádságunkkal, hálaadásunkkal már most be tudunk kapcsolódni ebbe az istentiszteletbe. Élünk egész évben tudatosan és felelősségteljesen ezzel a nagy lehetőséggel a gyülekezet közösségében. A közös nyomorúság, a közös kegyelem, méltóság és feladat összeköt és egy néppé tesz bennünket, a megszámlálhatatlan sokaságot „...minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből...” (9). A bárány pedig elvezet majd minket az élet vizének forrásához és letöröl szemünkről minden könnyet (17).

R: Jel 7,9–17

E: Ézs 14

2
CSÜTÖRTÖK •
ÁBEL

„Amikor feltörte a hetedik pecsétet, csend lett a mennyben mint-egy fél óráig” (1). A csend is része a mennyei istentiszteletnek. A szájalom csendje. A szavak nélküli imádság csendje. A megválaszolhatatlan kérdések csendje. Jó lenne, ha az új évben mi is megtanulnánk és gyakorolnánk ezt az imádságot is. A történelem múltbéli és még lehetséges szörnyűségei között enélkül hiteltelenné válik az igehirdetés. Az egyház tagjainak imádságos csendje bizonyágtétel a szenvedőkkel való közösségvállalásról, és arról a közös és egyetlen reményünkről, hogy a vigasztalásra és válaszokra való várakozás csendjében végül Krisztussal találkozhatunk.

R: Jel 8,1–6

E: Ézs 15

3
PÉNTEK •
BENJÁMIN,
GENOVÉVA

„Jaj, jaj, jaj azoknak, akik a földön laknak...” (13). A Jelenések könyvének most következő részei félelmetes és nyomorúsággal teljes idők és alkalmak felé fordítják a figyelmünket. Nem lenne helyes a jövőbeli események jóslataiként olvasni ezeket, hiszen (a jóssokkal és jósnőkkel ellentétben) a próféták jóvendölései sohasem korlátozhatják Isten irgalmas szabadságát. Jézus is nyomatékosan meghagyta: „Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett...” (ApCsel 1,7). A mi dolgunk, hogy minden időben ragaszkodjunk az Isten jóakarataról bizonyágot tevő evangéliumhoz, és megmaradjunk a mi Megváltónk, a Bárány oltalma alatt.

R: Jel 8,7–13

E: Ézs 16

4
SZOMBAT •
LEONA,
TITUSZ,
RUTH

„...láttam, hogy egy csillag leesett az égből a földre, és neki adatott az alvilág kapujának kulcsa” (1). A következő rettentő látomás azt mutatja meg, hogy milyen lenne az a világ, amelyben nem Krisztusnál maradna az alvilág kapujának kulcsa (Jel 1,18). Milyen lenne az a világ, amelyben ez a kulcs egy bukott mennyei lény hatalmába kerülne, és nem lenne többé igaz Jézus állítása, hogy „nekem adatott minden hatalom mennyen és földön” (Mt 28,18). Adjunk hálát, hogy a mi világunkban nem az alvilág angyala, hanem Jézus Krisztus az Úr. Tartsunk ki az új évben is e hitvallásunk mellett, és bárki is próbálkozna, ne engedjük megfélemlíteni magunkat (2Tim 1,7).

R: Jel 9,1–12

E: Ézs 17

- 5
VASÁRNAP •
SIMON
- R: Jel 9,13–21
- Egy szűk résen keresztül bepillantva megláthatjuk a menny és a föld együttrezdülését. Az oltárhoz felszálló imádság (13) meghallgatásra talál Istennél. Istennek a tapasztalható valóságon túli hatalma tapasztalhatóvá válik a mi véges világunkban. Igazi csoda ez. Bár a jel egy-értelmű, mégsem tér meg mindenki. Vajon a mi egyházunk hallja-e az üzenetet? Vajon látjuk-e, hogy az épületek és a statisztikai mutatók mikor válnak bizonyágtétellé, és mikor bálványá (20)? Vajon nem mi vagyunk-e azok, akik az oltárhoz kötözzük Isten angyalait (14), akik Isten országának eljövetelét hirdetik meg?
- E: Ézs 18
- 6
HÉTFŐ •
VÍZKERESZT
BOLDIZSAR
- R: Jel 10,1–7
- Amikor belépünk Isten örökkévalóságába, lefoszlik rólunk a mérhető idő szűk levegőjű világa (6). Az örök jelenben nem válik szét a múlt és a jövő. Így vagyunk már most is részese a mennyei valóságnak, és így lehetünk most is együtt azokkal, akik már eltávoztak. Innen nyerhet értelmet az élet a legnehezebb pillanatokban is, és lehet a vigasztalás egyik pillére ez a biztos tudás. Az örök jelenből nézve kap értelmet ez a szakasz is. Ugyanis így nyer jelentést mindaz, ami itt még titok (4). Vajon tudunk-e a titkokra misztériumként nézni, amit pedig hirdetni kell, azt egyértelműen képviselni?
- E: Ézs 19
- 7
KEDD •
ATTILA,
RAMÓNA
- R: Jel 10,8–11
- Amikor az egyház vállalja azt a kockázatot, hogy az Úr szava a leg-bensőjéből szóljon (9), vállalja azt is, hogy az ige keserű is, édes is lehet. Az „ecetesuborka-keresztység” legalább olyan félreértése a nekünk adott küldetésnek, mint a csillogó szemű spirituális győzelemittasság. Vajon miről árulkodnak a cselekedeteink a hitünk keserű tapasztalatainak pillanataiban. Érdemes visszapillantunk: kitől, mitől vártuk egyházunk biztonságának, megmaradásának, jövőjének lehetőségét ezekben az időkben?
- E: Ézs 20
- 8
SZERDA •
GYÖNGYVÉR
- R: Jel 11,1–14
- A hatalom (6) az egyház történetében mindig vagy áldás vagy átok. Mert ez a hatalom megváltoztathatja a természet rendjét, lehetőséget ad a halál ösvényén hálaadással járni (11), de a dicsőségre is (12). Ez a hatalom egyedül Jézusnak adatott, aki ebből ad a tanítványoknak (Mt 10,1). Ám amikor az Úr az ő hatalmából ad nekünk, mindig világos korlátok közé szorítja. Ebben különbözik a világ hatalmától. Mindig az egyház hiteltelenedését jelentette, amikor ez a kétféle hatalom össze-mosódott (ApCsel 8,10). Vajon van-e hatalmunk az önkorlátozásra?
- E: Ézs 21
- 9
CSÜTÖRTÖK •
MARCELL
- R: Jel 11,15–19
- Két harag feszül egymásnak: az emberé és Istené (18). Az ember ha-ragja a halál szelét hozza el (Mt 5,21–22). Meglepő, hogy Isten harag-ja jutalmat jelent „kicsiknek és nagyoknak”. Ez a nagy ütközet, amely következtében megnyílik a templom (19), csakúgy, mint a Golgotán... Akik a földet pusztítják, azoknak pusztulás a sorsuk (18). Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet (Mt 5,5).
- E: Ézs 22
- 10
PÉNTEK •
MELÁNIA
- R: Jel 12
- A Megtévesztő legyőzhető – azok számára, akik az Úr bizonyágtévői (11). Ám a bizonyágtétel nem a csillogó szemmel elmondott megható történetek gyűjtőfogalma. Az eredeti, bibliai szó, a martíria a szó valódi értelme. Érdemes kilépnünk a cinkos közömbösség kényelméből, és odafigyelnünk a Közel- és Távols-Kelet, Afrika keresztýeire, akik megrendítő módon adják oda az életüket a hitükért. Ez a bizonyágtétel. Az ilyenek győzik le a Sátánt.

Ez ad okot a vígságra (12).

E: Ézs 23

11
SZOMBAT •
ÁGOTA

R: Jel 13,1–10

Az Istennel szemben fellépő hatalom (1) egyik legmegtévesztőbb jele, hogy csodálni és imádni lehet – csakúgy, mint Istent (3–4). Legyőzhetetlennek tűnik (4), sőt a legnyomasztóbb problémák orvoslását ígéri

(3). A hatalom istenkáromlása, a blaszfémia (5) ugyanis nem feltétlenül jelenti az Istennel való nyílt szembeszegülést, sőt! A legveszélyesebb formája, amikor Isten nevében olyan célokat nevez meg, amelyet Isten nem bízott rá. Az egyház és a hatalom állandó tánca ez... Ezért kell bölcsesség (9), állhatatosság és hit (10) az ilyen időkben.

E: Ézs 24

12
VASÁRNAP •
ERNŐ,
TATJÁNA

R: Jel 13,11–18

A fenevadnak „...két szarva volt, mint a Báránynak...” (11). A vallásos utánzat, megtévesztés eszközeivel él: tűz az égből, jelek és csodák, bálványimádás. Természete lelepleződik, amikor az Örökkévalót imádókat megöleti (15), a saját hódolóit pedig teljes ellenőrzés alá vonja (16). Ő a diktatúra bajnoka. Nevének száma a teremtmény által elérhető teljesítmény határvonalára utal: 666! Olyan, aki az isteni teljességet soha el nem éri. Hiábavaló találgatás valamelyik vezető nevéhez illeszteni ezt a számot. Az Istentől nyert értelem és bölcsesség által lesz majd lehetséges (18).

E: Ézs 25

13
HÉTFŐ •
VERONIKA,
VERA

R: Jel 14,1–13

„És láttam...” (1.6). Lenyűgöző a három angyal megjelenése: az első az evangéliumot hirdető, aki felszólít az istenfélelemre, majd a Babilon bukását bejelentő, és végül az, aki figyelmeztet azok sorsára, akik a fenevad képmását imádják. Ekkor már csak a mártírium a járható út! „Itt van szükség a szentek állhatatosságára, akik megtartják az Isten parancsait és Jézus hitét” (12). Kitartásuk az örök életre nézve meghatározó! Bátorító a Lélek kijelentése: „Boldogok a halottak, akik az Úrban hálnak meg,... mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket” (13).

E: Ézs 26

14
KEDD •
BÓDOG

R: Jel 14,14–20

„És láttam...” (14), hogy a felhőn ülő aratni, az oltártól kijövő pedig szüretelni fog. Mindaz, ami a földön terem, betakarításra kerül. Ennek ideje Isten kezében van. Ő az aratás ura! A földön valaha élt emberiség fele ma élő kortársunk. Ezt látva fontos tudnunk, hogy közeledik az aratás órája! „...kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába” (Mt 9,38). Ugyanakkor a szüret és a borsajtó képe figyelmeztet a bekövetkező ítéletre. Legyen folyamatos és hangsúlyos imatémánk az üdvtörténeti jelentőségű aratás és a szüret ideje.

E: Ézs 27

15
SZERDA •
LÓRÁNT,
LORÁND

R: Jel 15

„És láttam...” (1), hogy a fenevad legyőzhető! A győztesek betöltötték elhívásukat, és méltóvá tette őket Isten az ő imádatára. Bepillant-hatunk a mennyei istentiszteletbe: a mi Istenünk bennünket is oda vár! Ugyanakkor megrendítő, hogy amikor a hét csapás ideje eljön, Isten dicsősége annyira be fogja tölteni a mennyei szentélyt, hogy az ítéletek idején szünetelni fog a közbenjárás. „Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!” (Ézs 55,6).

E: Ézs 28

- 16
CSÜTÖRTÖK • „Ekkor hallottam...” (1). Isten szava ellenállhatatlan erővel szól. A hét csapás totális: utoléri a természeti, lelki és szellemi lét minden területét. Eléri azokat, akik a fenevad rabszolgabélyegét vették magukra, és az ő képmását imádták (2), kiontották a próféták és szentek vérének (6), káromolták Isten nevét, nem tértek meg, hogy dicsőítsék őt (9), sőt cselekedeteikből sem tértek meg (11). Ebben a helyzetben figyelmeztetésként, és egyúttal vigasztalón szól a boldogmondás: „... eljövök, mint a tolvaj: boldog, aki vigyáz...” (15; Lk 12,35–40).
- R: Jel 16
E: Ézs 29
- 17
PÉNTEK • Isten örök szövetségi kapcsolatra hívta el az embert. A házasságtörés, a parázsnaság képét használja a vele való szövetség megtörésé-re, a hűtlenségre. János látomása szerint, amikor a nagy paráznának és követőinek uralma a végét járja. „...a Bárány... legyőzi őket, mert ő uraknak Ura, és királyoknak Királya...” (14). „...akik vele vannak, azok az elhívottak, a választottak és a hűségesek” – ha hozzá tartozom, ezek az én ismertetőjeleim is!
- R: Jel 17
E: Ézs 30,1–18
- 18
SZOMBAT • A bűn jelképének, Babilonnak a végéről tudósít János apostol. A kegyelmi idő a végéhez közeledik. Isten nem fogja a végtelenségig eltérni a vázolt állapotokat! „Erős Úr az Isten, aki megítéli őt” (8). Felszólítja népét: „Menjetek ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesek bűneiben, és hogy a rá mért csapások ne érjenek titeket...” (14). Parancsa tekintélyt hordoz: engedelmességet vár még tőlem is!
- R: Jel 18
E: Ézs 30,19–33
- 19
VASÁRNAP • „Örüljünk és ujjongjunk...” (7). Örömet és biztonságot ajándékoz az a tudat, hogy a dicsőség és a hatalom egyedül Istené, nem gonosz hatalmaké és nem az emberé; ez az Isten pedig a mi Istenünk (1). Örömet okoz az a tény, hogy Istennél van igazság, igazságosság és ezekből fakadó döntés és ítélet (2). Örömet okoz az a reménység, hogy egykor mi is megérkezünk a mennyei istentisztelet Urat dicsérő gyülekezetébe. Ez a megérkezés mindennél jobb lesz, és erőt ad itteni életünk minden küzdelmében (3–5).
- R: Jel 19,1–10
E: Ézs 31
- 22
HÉTFŐ • „...ő tapossa majd a mindenható Isten búsult haragjának bors-ajtóját” (15). Vigyázzunk, nehogy mi is azok közé tartozzunk, akik az Úrral akarnak szembeállni, és ezt „kegyességük” álcájában észre sem veszik. Isten legyőzhetetlen, és azok is, akik őbenne bíznak! Eljön majd az a nap, amikor nyílt harcra kerül sor Isten és a gonosz között (11–18). Eddig a gonosz tombolt gyilkos hatalmával, most végre a menny is megmutatja hatalmát; másként, mint a gólgotai kereszten: a királyok Királya, az uraknak Ura végérvényes győzelemmel szünt meg minden rosszat.
- R: Jel 19,11–21
E: Ézs 32
- 23
KEDD • „...vele fognak uralkodni ezer esztendeig” (6). Az ezer esztendő az emberiség történetének végső korszaka. Ennek az utolsó szakasznak a jellemzője, hogy benne kiteljesedik Isten üdvakarata, és Krisztus uralkodik az övével. Ezt a korszakot Isten hozza létre, nem emberi nevelés, erőfeszítés, haladás, technikai fejlődés, vagy bármi-féle eszme, hanem egyedül Isten. Csak könyöröghetünk ezért! A hívő ember életében azonban a feltámadott Krisztussal való közösség már most megelőlegezi ezt a korszakot.
- R: Jel 20,1–6
E: Ézs 33

- 22
SZERDA•
VINCE,
ARTÚR
- R: Jel 20,7–15
- „Ha valaki nem volt beírva az élet könyvébe...” (15). Mindenki, aki valaha élt, feltámad, és megáll az Úr előtt. Két könyvet említ az ige. Az egyik könyvbe minden fel van írva: érzéseink, gondolataink, cselekedeteink. Mindenki a cselekedetei alapján kapja az ítéletet, és mindenki a tüzes tavat érdemelné, azaz a második halált, a kárhozatot. A másik könyv az élet könyve: azok kapnak üdvösséget, akiknek a nevét ide írta az Úr. Életet nyerhetünk kegyelemből!
- E: Ézs 34
- Jeles nap: január 22. A Himnusz születésnapja
- 23
CSÜTÖRTÖK•
RAJMUND,
EMERENCIA
- R: Jel 21,1–8
- „Íme, újjáteremtek mindent” (5). A teljesen új érdekében a régít mindenestül fel kell számolni. Ne sirassuk tehát ezt a világot mulandóságáért. Megérdemelt ítélet ez rajta. Bűnnel és nyomorúsággal megfertőzött világ ez. Amikor ez az ég és ez a föld elmúlik, akkor ez a sok nyomorúság múlik el vele együtt (Victor János). Az volt a megváltás célja, hogy létrejöjjön az Isten eredeti gondolata szerinti világ, ahol Isten akarata érvényesül; az akarat, amely bennünket is maradéktalanul boldoggá tesz.
- E: Ézs 35
- 24
PÉNTEK•
TIMÓT
- R: Jel 21,9–27
- „Nem láttam templomot a városban...” (22). A „teljesen új” az Istentől való, benne az Úr dicsősége ragyog. Itt már az emberi dicsőségnek nem lesz jelentősége: nem kell pozícióharcokat folytatnunk, hanem őszintén szerethetjük egymást (10–11). Ez az új élet örök alapokon nyugszik, magas fallal lehatárolt védelmet ad, de tizenkét kapu töri meg a falakat. Egyszerre zárt és nyitott, de mindenekelőtt az Isten városa. Ott minden az Úr mértékéhez igazodik (15).
- E: Ézs 36
- 25
SZOMBAT•
PÁL
- R: Jel 22,1–7
- „...nem lesz többé átok...” (3). Az Isten által készített új nélkülöz minden rosszat. Ott nincs szomszomság (1), nincs éhség és betegség (2). Nincs rajtunk többé az a jogos átok, amely Isten nélküli életünkből fakadt, és mindent tönkretett (3–4). Ott sötétség sem borul ránk. Hit által tapasztalhatjuk az ígéretek valóságát, a jelen minden töredékessége ellenére. A valódi hitet éppen az igazolja, amikor valaki a jelen szenvedéseiben is tud erre az eljövendő dicsőségre tekinteni.
- E: Ézs 37
- 26
VASÁRNAP•
VANDA,
PAULA
- R: Jel 22,8–21
- Van-e annál nagyobb vigasztalás, mint ami ebben a néhány versben elhangzik? A lepra világnapján eszembe jut, hogy megszámlálhatatlanul sok, hitre jutott, korábbi leprabeteg bizonyossága is ez. E világon ki lehet rekeszteni, meg lehet bélyegezni őket, megfosztani alap-vető jogaiktól, de hallják már a megismert Jézus hívását: „**Jöjj! Aki csak hallja, az is mondja: Jöjj! Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!**” (17).
- E: Ézs 38
- 27
HÉTFŐ•
ANGELIKA,
ANGYALKA
- R: Lk 1,1–25
- Zakariás megnémítását „nyilvános büntetésnek” érezhetjük. Mégsem vált nevetségessé, és nem botránkoztak meg rajta. A nép reakciójából láthatjuk, hogy komolyan vették Istent. Megilletődtek attól, hogy itt többről van szó, majd felismerték Isten hatalmas tetteit. Sokszor azért nem látják meg a többiek Istent, mert mi túl sokat beszélünk. Minden-re van válaszunk, vagy magyarázatunk helyett, hogy elnémulnánk, és bevallanánk: nem tudok mit mondani. Egy tragédiában, egy csapásban ezzel helyet adnánk annak, hogy Isten szólalhasson meg!
- E: Ézs 39

28
KEDD•
KÁROLY,
KAROLA

Mária nem véletlenül lett a hit egyik példaképe. Példát mutat arra, hogy mi tesz valakit Isten engedelmes szolgálóleányává. 1. Őszinte, és ezzel kezdődik minden. Nem szégyelli, hogy megdöbben (29). 2. Gondolkodik, elmélkedik, töri a fejét Isten szaván; szeretné megérteni (29). 3. Mer kérdezni, és bemei vallani, hogy nem érti az üzenetet még a magyarázat után sem (34). 4. Leteszi „fegyvereit”, és elfogadja a Hatalmas akaratát. Ahogy Babits írja: „Bölcs belátás, / bízni abban, kit nem értünk...”

R: Lk 1,26–38

E: Ézs 40

29
SZERDA•
ADÉL

2000 év távlatából élénk tárul egy mély hitű, Szentlélektől vezetett, nagyon alázatos papné, Erzsébet képe. Késő vénségére első gyermekét várja, még sincs a szívében riadalom. Találkozik várandós, leánya korú rokonával, még sincs a szívében irigység, hanem szívből örül, hálát ad. Már előre kijelentette neki a Lélek Mária magzatáról, hogy „Nagy lesz ő”! Egy ilyen édesanya nevelte fel Keresztelő Jánost, akit Jézus az emberek között a legnagyobbknak nevezett!

R: Lk 1,39–56

E: Ézs 41

30
CSÜTÖRTÖK•
MARTINA,
GERDA

A Zakariáshoz szóló angyali üdvözlés és a pap saját prófécijája között történt egy s más: kételkedett Istenben, és megnémult. Mégis valahogyan töretlen az ív, ha egymás után olvassuk el ezt a két részt. Zakariás ugyanis közben visszatért Istenhez, és teljesen azonosult vele, tökéletesen elfogadta az Úr üzenetét. A mi életünkben is gyakran szükségesek kitérők, megnémítések és figyelmeztető jelek. A kérdés mindig az, hogy visszatálunk-e az isteni szóhoz, üzenethez.

R: Lk 1,57–80

E: Ézs 42

31
PÉNTEK•
MARCELLA

Folytassuk a kedden elkezdett felsorolást Mária erényeiről! 5. Mária azért is példakép a hitben, mert „megjegyezte” Isten üzenetét. Mire emlékszem vasárnap este a reggel hallott igéből? Isten mindig szól, az ő szavából mindig megjegyezhető valami, csakhogy „a hiba az ön készülékében van”: mindnyájunk lelki restségében, feledékenységében, felszínességében. 6. Mária a „szívében forgatta” a hallottakat (19). A legjobb helyen! Ott, ahonnan minden élet kiindul (Péld 4,23)! Egyszerű názáreti asszonyként Isten áldott eszköze lett a felsorolt engedelmisségek miatt. Kövessük példáját!

R: Lk 2,1–20

E: Ézs 43

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2020. január 26 - án közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8.05 - 9.00 órakor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

SZABADKA

Ribár Gyula
szabadkai presbiter

„Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők...” (Zsolt 127,1a)

Az Örökkévaló és Mindenható Atyánk kedves, bölcs, jó és tökéletes akarata az volt, hogy a 2019-es év folyamán, templomunk be legyen szigetelve, be legyen meszelve kívül és belül.

Amikor az utcáról betérünk az egyházközségünk udvarába, belépünk a templomkertbe, melynek hivatása a templomba érkező hívők lelkének áthangelése a hétköznapból az ünnep világába, átmenet a szürkeség és égi világosság között, átmenet térben és átmenet hangulatban. A szépen rendezett templomkert gyönyörűséget, gazdag szín pompát és üde illatot ajándékozik földi életünknek. Itt tárulnak eléink az újjámeszelt templom külső falai.

Keresztyén gyülekezetünkben az első adventi gyertyagyújtás a 2019-es évben nagy jelentőséggel bír, hiszen Istennek köszönve befejeződtek a belső munkálatok a templomban, de teljes egészében a templomunk külső szigetelése és meszélése is. A belső munkálatok magukba foglalták a vasbeton szerkezet, a tartó oszlopok teljes átfestését fehér színre, amely fényesebbé és meghittebbé teszi a templomunk belsejét, ahol az Istenünk Igéje hangzik el. Emellett a villanyhálózat felújítására és LED lámpák beépítésére is sor került. Figyelembe lett véve és összhangban azzal a leírásokkal, amelyek szabályozzák, körvonalazzák a református templomok kinézetét. A tisztább, felújított templomban az első istentiszteletet nt. Harangozó László lelkipásztorunk tartotta a 2019-es esztendő december 1-én, a szép számban megjelent hívek előtt. Ezen a napon, az első adventi gyertyafény és az Evangélium világossága közepette az Ige magasan szárnyalt és az igazságot hirdette.

Templomunk letisztult és nemesebb ízlésre, emelkedettebb felfogásra vall, ami kétségtelenül a református szellem világát tükrözi. Református egyházunkban ma is hamisítatlan fényben ragyog az Evangélium szent tüze, melyet örök tűz gyanánt őriztek és kialudni a legnehezebb viszonyok között sem engedték a mi áldott emlékü elődeink. A gyülekezetünkben felhangzó építő szent ígék, az Istenhez szárnyaló buzgó imák, a felcsendülő Istent magasztaló zsoltárok, dicséretetek ma is élő tanúbizonyságai őseink Istenben bízó, hívő lelkének és lankadatlan buzgóságának és törhetetlen erős hitének. Mind ezért Istenünket illeti a hála, dicséret és magasztalás, mert az Ő kifogyhatatlan gondviselése örködött az eltelt esztendőkön át. Nem engedte elveszni népünket az idők, sokszor veszedelmes, zúgó zivatarában sem.

„Emberé a munka, Istené az áldás.”

BÁCSFEKETEHEGY

Halász Renáta
Gyermekmisszió
munkatárs

Adventi vasárnapok Bácsfeketehegyen

„Áldott idő, boldog idő, kegyelmet hozó karácsony!”

A vasárnapi iskola szervezésében advent első három vasárnapján közös délutáni foglalkozásokra hívogattuk a gyermekeket és szüleiket. Advent negyedik vasárnapján pedig a templomban szavaltak a gyermekek.

A vasárnapi iskolában karácsonyi énekeket és a karácsonyi történetet tanultuk. Egyik vasárnap a pásztorok, másik vasárnap a bölcsek szemszögéből. A gyermekek nagyon nyitottak és érdeklődők voltak, igyekeztünk számukra továbbadni Isten szeretetét és tervét az ember üdvösségével kapcsolatban. A történet és aranymondás tanítása után karácsonyi kézimunkákat, karácsonyfadíszeket készítettünk.

December 15-én vendégünk volt a Gyermekmisszió bábcsoportja, akik családi délután keretében adták elő a „Szabad-e bejönni betlehemet mondani?” című bábelőadást. Több mint 120 gyermek és felnőtt hallhatta a karácsonyi örömmüzenetet: megszületett a Megváltó! A délutánt szeretetvendégséggel zártuk, ahol egy édesanya házi készítésű mézeskalácsokkal kedveskedett a résztvevőknek.

A gyermekek átvehették a hollandiai HOE karácsonyi ajándékait. Köszönet minden résztvevőnek, jókedvű adakozónak, ima- és segítőtársnak.

„Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárassza rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkeztek, és bőségetekből jusson minden jó cselekedetre.” (2Kor 9,8)

MARADÉK

Szabad-e bejönni ide betlehemmel?A Kaláka karácsonyi koncertje ünnep volt Maradékon

„Mennyből jövök most hozzátok,
Mert nagy örömet hirdetek,
Jó hírt mondok, jer halljátok,
Méltán ujjong ma szívetek.”
(Luther Márton)

Stanyó Tóth
Gizella
újságíró

Maradékon a református templomban szinte egymást ünnepelte december 11-én a népszerű és világhírű magyarországi Kaláka együttes és a hallgatóság. Az ötnapos vajdasági körútján 13 koncertet adott a Magyar Nemzeti Tanács szervezésében a Kossuth- (2000), a Prima Primitissima- (2004) és Magyar Örökség-díjas (2014), 1969-ben megalakult együttes. A koncertre a helybelieknek Nyékincéről, Herkócáról, Fényberekről (Platicsról) és Újvidékről is érkeztek vendégeik. A maradéki magyar tagozatos kisdíjakok tanítónőjükkal, Józsa Mónikával együtt várták az újvidéki Petőfi Sándor Általános Iskola harmadikos tanulóit és tanítónőjüket, Bálizs Magdolnát. Meg is beszéltek, hogy a jövőben is szerveznek közös programokat, és ha rajtuk múlna, ismét meghívnák a Kalákát, mert pillanatok alatt megmelengette a gyermekek, s nemcsak az ő szívüket. Maradékon először vendégszerepelt ilyen híres együttes, mondta Halász Dániel református lelkipásztor, köszöntve a zenekar tagjait: Becze Gábort, Major Gábort, Radványi Balázst és Gryllus Dánielt, valamint a vendégeket a helybeliekkel együtt.

Írta és fényképezte Stanyó Tóth Gizella

A Kaláka rangidős tagja, Gryllus Dániel is szívélyesen köszöntött mindenkit, különösen a gyermekeket az első szerémségi vendégszereplésük alkalmából. Elmondta koncertsorozatuk elnevezésének történetét is, amely egyben első könyvük (1987, második felújított kiadás 2018) címe is. Szerzte a világban, amikor a betlehemesek karácsonykor házról házra járnak, köszöntőjüket azzal zárják: „Szabad-e bejönni ide betlehemmel?” A továbbiakban minden megzenésített vershez, népdalhoz, a kevésbé ismert hangszerekhez is kistörténetet fűzött. Sokszor bevonta a gyermekeket is a játékos éneklésbe. Így együtt énekeltek Weöres Sándor Betlehem c. versének refrénjét: „Szénakazlak mellett, / Lám angyal közelget. / Az égből indulva / Üzenetét hozza: / Ó, fényességes / Ó, békességes, / Ó, dicsőséges / Karácsony!”

A koncert végén az együttes tagjai egy-egy CD-vel ajándékozták meg a két önként jelentkező kislányt: Kis Réka újvidéki óvodást és Fodor Mónát, az újvidéki Sonja Marinković Általános Iskola harmadikos tanulóját, akik együtt énekeltek a Kalákával. A gyerekek szüleikkel érkeztek, mint mondták, a felejthetetlen hangversenyre. Maradékról Hertelendyfalvára utazott a Kaláka együttese – ahol délután adtak koncertet – este pedig Belgrádban a Collegium Hungarikumban léptek közönség elé.

Az Angyali énekkel fejezték be valamennyi – így Maradékon is – koncertjüket.

*„Krisztus urunknak áldott születésén
Angyali verset mondjunk szent ünnepén,
Mely Betlehemnek mezején régen
Zengett e képen:*

*A magasságban dicsőség Istennek,
Békesség legyen földön embereknek,
És jóakarát mindenféle népnek
És nemzetségnek. (...)*

*Ó, örök Isten, dicső Szentháromság,
Szálljon mireánk mennyei vígasság,
Távozzék tőlünk minden szomorúság,
Légyen vidámság!”*

INTERJÚ

INTERJÚ VUJIN GYENGE-SZLIFKA TILDA LELKÉSZNŐVEL

Miért választotta a lelkipásztori hivatást?

Ez így egy nagyon egyszerű kérdésnek tűnik, de a válasz rá nagyon összetett. Kicsi korom óta, az akkori kor nehézségei ellenére, azaz lehetőségeihez mérten, a szüleim keresztyén nevelésben részesítettek. Rendszeresen jártam a vasárnapi iskolába és nyári katekizációs táborokba. Kamasz koromban találkoztam először Botos Elemér lelkésszel, egy feketicsi katekizáción, ahova ő, mint teológus, nyári gyakorlatra jött el. Nagyokat vitatkoztunk egyes teológiai kérdések körül, de az én tudásom akkor még olyan szinten volt, hogy semmivel sem tudtam érvelni. Hosszú évek után Isten úgy igazgatta utunkat, hogy Botos Elemér Pirosra, szülőfalumba került ki lelkésznek. A vitánk folytatódott...

Befejeztem az óvónőképző főiskolát és úgy, ahogyan a többiek is, munkalehetőség után kutattam. Sokféle-fajta munkát vállaltam, de egyikben sem találtam meg önmagam. Közben Botos Elemérrel, aki addigra már az Újvidéki Egyházközség lelkésze lett, a vitáink folytatódtak és mélyültek. Egy nap egy beszélgetés alkalmával nevetve rám kérdezett: „Te nem veszed észre, hogy a kérdéseidre így nem fogsz választ kapni? Nem veszed észre, hogy Istennek szándéka van veled és hogy készítget az Ő szolgálatára? Elmúlt az életedből 5 év úgy, hogy nem talátlad meg magad és elfog múlni még 5 év anélkül, hogy változna valami, ha nem hallgatsz a hívására! „– és 27 éves koromban engedtem a hívásnak, beiratkoztam a kolozsvári teológiára, megtaláltam önmagam és megtaláltam a válaszokat a kérdéseimre.

Sosem gondoltam volna, hogy belőlem egyszer „prédikátor” lesz, inkább egy elméleti teológusnak tudtam volna magam elképzelni, de végül úgy alakult, hogy gyakorlati lelkipásztor lett belőlem.

Milyen tervekkel jött ki a teológiáról és mit sikerült ezekből a tervekből megvalósítani?

Mint általában minden frissen végzett diák úgy éreztem én is, hogy az „enyém az egész világ”. Mint frissen végzett teológus úgy gondoltam, hogy nincs olyan ember, aki nem akarja Isten tanítását meghallgatni, betartani, hogy nincs olyan ember, aki nem akar Jézus Krisztusról hallani, az Ő követője lenni. De hamarosan beláttam, hogy le kell higgadnom, mert az embereket nem lehet máról holnapra meggyőzni, megváltoztatni. Elég, ha a sok lelkipásztori teendőink mellett mi „elhintjük a magot” és a többit Istenre bízunk.

Terveim és ebből mi valósult meg? Lelkeszi szolgálaton kívül sosem volt külön, konkrét tervem mielőtt egy gyülekezet lelkésze lettem volna. Az adott helyzet, az adott gyülekezeti problémák adták az új kihívásokat, Isten pedig a feladatokat. De ha visszatekintek az elmúlt 18 évre, azt látom, hogy nagy hangsúlyt fektettem minden gyülekezetben a gyermekmunkára, az óvodások és kisiskolások hitbéli nevelésére. Ezt nagyon szerettem.

Mutassa be röviden az EHO-ban végzett munkáját.

Az elmúlt 4 év folyamán a szerbiai Ökumenikus Segélyszervezet (EHO) igazgatójaként dolgoztam. E tisztség munkaköre részben eltér a megszokott lelkészi munkakörtől. Itt többek között az igazgató feladata az, hogy megfogalmazza a szervezet működési politikáját és azok szerint irányítsa azt, hogy kidolgozzon egy hosszú távú stratégiatervet, amely útmutatóként áll a szervezet előtt, hogy gondoskodjon a szervezet törvényes működéséről, hogy tartsa a kapcsolatot más, országon belüli és kívüli, egyházi, civil, illetve állami

intézményekkel, segélyszervezetekkel, hogy minden téren képviselje és felelőség képes döntéseket hozzon. A négyéves mandátumom ez év december végén lejár és jövőre gyülekezeti lelkészként fogom szolgálni az Urat.

Januártól a Nagybecskereki Református Gyülekezet lelkipásztora lesz. Milyen tervei vannak?

Meghívással fordult hozzám a Nagybecskereki Református Gyülekezet, hogy vállaljam január elsejétől a gyülekezet gondozását, pásztorolását. A meghívást örömmel fogadtam, mert ezt a gyülekezetet némileg már ismerem, mivel időközönként az itt szolgáló/beszolgáló lelkésztársaimat helyettesítettem. De egy kis félelemmel a szívemben is indulok az új szolgálati helyemre, mert már előre látom az óriási kihívásokat és feladatokat, ami elé Isten állított, kezdve a gyülekezeti élet felélesztésétől a parókia és templom renoválásáig. Bízom benne, hogy az Úr Isten erőt és segítséget ad az elkövetkezendő időszak terheinek viselésére.

Hogyan látja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház jövőjét, mint lelkipásztor?

Sajnos ebben a pillanatban nem vagyok derűlátó és mindezt Isten próbatételeként élem át. Ezt a kérdést talán azok felé kéne feltenni, akik magasabb tisztségből szemlélik a helyzetet. Egy püspök, vagy éppen egy esperes talán realitásabb jövőképet tudna elénk tárni, mint én.

Most úgy látom, hogy az Országos Egyházunk a szakadék fölött lebeg anyagi és lelki szempontból egyaránt és ha hamarosan valami változás nem történik, akkor...

Változásokra van szükség,- hisz a nevünkben is az áll, hogy REFORMátus,- de reformálni nem akarunk. Nyitni kell a világ felé, haladni a korrallal, be kell fogadni a társadalmi és kulturális változásokat, de közben nem szabad elfelejtenünk, hogy honnan indultunk, kik vagyunk és mi a célunk. Ha ezt az első lépést meg tudnánk tenni, akkor úgy gondolom, hogy templomaink ismét megtelnének hívekkel, mert az embernek szüksége van Istenre és szüntelenül keresi Őt és nekünk kell segíteni abban, hogy meg is találják, különben... Mint lelkipásztor bízom Isten kegyelmében és határtalan szeretetében, bízom abban, hogy próbatétele egyszer véget ér.

AZ ÖKUMENIKUS SEGÉLYSZERVEZET

(EHO= EKUMENSKA HUMANITARNA ORGANIZACIJA)

RÖVID TÖRTÉNETE

- 1993-ban az Egyházak Világtanácsa (WCC) indítványozására, a Magyarországi Ökumenikus Segélyszervezet (MÖSZ/HIA) igazgatójának, Lehel Lászlónak a segítségével megalakult Újvidéken az Ökumenikus Szeretetszolgálat. A szervezetet 4 egyház képviselői alapították: a Református Keresztyén Egyház, a Szlovák Evangélikus Á.H. Keresztyén Egyház, a Metodista Egyház és a Szerb Pravoszláv Egyház. A Szervezet igazgatójának az akkori Országos Egyházunk főgondnokát, Béres Károly lévita lelkész választották meg. A szervezet segélycsomagok osztásával foglalkozott, amit az ACT segélyszervezettől kaptak élelmiszer, tisztálkodási eszközök és vetőmag formájában, majd később gyógyszerekkel, lábbelivel és egészségügyi segédeszközökkel bővült a szállítmány.

- 1998-ban a szervezetet átregisztrálták és ettől kezdve az Ökumenikus Segélyszervezet (Ekumenska Humanitarna Organizacija=EHO) nevet viseli. Az alapító egyházak is megváltoztak. A Szerb Pravoszláv Egyház kilépett és a Református Keresztyén Egyház, a Szlovák Evangélikus Á.H. Keresztyén Egyház és a Metodista Egyház mellé társult a Magyar Evangélikus Á.H. Keresztyén Egyház valamint a Görög katolikus Egyház, mint alapító tagok.

- A szervezet ekkor már nem csak segélycsomagok osztásával foglalkozott, hanem a tevékenysége többfelé elágazott. Igyekezett a társadalom peremén élők, társadalmilag kirekesztett illetve a szociálisan

hátrányos helyzetben élő népréteget elérni és nekik segíteni. Ezeket a tényezőket szem előtt tartva beindították az: idősek, mozgássérültek és szellemi fogyatékosokkal élők napközi klubját, a betegek és magatehetetlenek házi ápolását, a HIV vírus, valamint a rákbetegség ellen küzdő betegek lelki gondozását, a diakóniai csoportok támogatását, a szegények megsegítését, a természeti katasztrófa sújtotta vidék és emberek megsegítését és még sok más nemes projektumot.

- 2005-ben Újvidéken a Ciril és Metód utca 21-es szám alatti épülettel, mint a szervezet új székhelyével gazdagodott az Ökumenikus Segélyszervezet.

- 2008-ban hunyt el Béres Károly a szervezet igazgatója, néhány nappal egy újabb épület átadása előtt.

- 2015-ig a Szlovák Evangélikus Á.H. Keresztyén Egyház lelkésze, Vladislav Ivičiak töltötte be ezt a tisztséget.

- 2020-ig a Szerbiai Református Keresztyén Egyház lelkésznője, Vujin Gyenge-Szlifka Tilda a szervezet képviselője. A szervezetnek 104 munkása van és Szerbia teljes területén munkálkodik különböző projektumokon keresztül.

- 2020-tól, négy éves mandátummal ismét a Szlovák Evangélikus Á.H. Keresztyén Egyház képviselője fogja átvenni ezt a tisztséget.

(az igazgatóváltás ideje alatt 2008/2009-ben Bú Anna, 2015-ben pedig Mókus Edit volt a szervezet ügyvezető igazgatója)

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatusélet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508
Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.
Lapzárta minden hónap 15-én.
Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.
Nyomtatva: Forum-Újvidék
Megjelenik 840 példányban

